

Infall & Idiotier

Ω

Jag skulle vilja vakna i en annan säng, under ett annat tak. Efter att jag gäspat klart skulle jag vandra ut i världen på jakt efter mig själv.

Ω

Väl ute ur kuvertet vecklar brevet ut sig själv. Bokstäverna reser sig från pappret, huttrar och sträcker på sig. Origamimästaren ler.

Ω

Hennes guldring var speciell. Magisk. När hon tog på sig den blev hon inte osynlig. Alla andra blev.

Ω

Måndag: Fyra halvgenomskinliga blodpåsar levereras.

Tisdag: Han ringer. Säger åt mig att inte klanta mig.

Onsdag: Försöker blåsa liv i en överkörd pungrätta. Misslyckas.

Torsdag: Små slamsor av ett nimbusmoln driver omkring i vardagsrummet, skimrande rosa på undersidan. Vet inte varför.

Fredag: Bli påmind om stjärnan som gömmer sig bakom soffan. Mejl från Honom. Jag markerar det som oläst.

Lördag: De hasar runt i köket, nakna och aningslösa.

Söndag: Tar en tupplur. Sen lyfter jag luren, slår numret. Hans förstående fadersröst. Han säger: "Det spelar ingen roll. Du försökte."

Ω

Det finns ett rum i det här palatset som huserar ett dunkande hjärta. Kejsaren sover, men silverkompassen i hans bröst roterar nervöst.

Ω

Gryning. Gud står på en kulle och blickar ut över Serengetis slätter. Den stigande solen sköljer världen röd. Han doppar ett finger i ljuset, stoppar det i munnen. Det smakar blodapelsin.

Ω

En dag kommer döden och kurerar dig.

Ω

En dröm: Torn faller och återbyggs, stjärnor släcks och återföds. Men nycklarna jag grävde ner som barn återstår, någonstans i din trädgård.

Ω

Spader knekt stöter på ruter nio, vilket förargar hennes pojkvän klöver fyra. Kupering är att vänta.

Ω

Det vita skalet på ägget jag kläcktes ur bar ett blekt blåmärke. Min sång må vara svag, men tonerna är åtminstone ärliga.

Ω

som bär sitt hjärta i en ask av elfenben. Förtvivlan: Ett kreatur utan början eller slut. Dess skönhet är dödlig, dess viskningar fridfulla. Det är en kung

Ω

Bra poesi måste, likt spyor, komma från magen.

Ω

I den låsta skrivbordslådan: Kuvert (sprättat), tärningar, blyertspenna (med tuggmärken), metkrok, fotografi (suddigt), tänger, cigarett med läppstiftsfläckar, buntband.

Ω

När rymdskeppen kom var jag på stranden med dig. När utomjordingarna började skörda mänskligheten till föda såg du mig i ögonen. Tidvattnet kom in. Jag var lycklig.

Ω

Det är sant att vi bara består av kugghjul och fjädrar. Men jag känner en som har en skål med blod hon använder för att smörja maskineriet. Hon gråter, men ger inte upp hoppet.

Ω

"Näpp", sa monstret och reste sig upp. "Inga barn under sängen!" Det släckte ljuset och hoppades att det lilla odjuret skulle somna någon gång.

Ω

Efter incidenten med saxarna tog man ner hennes speglar. De andra barnens ögon kunde man dock inte täcka över.

Ω

Människokroppen består till cirka 60 % procent av vatten. Ändå är det så många av oss som aldrig lär sig simma.

Ω

Om morgonen målas ansiktena på igen. Näsor bryter igenom spänd hud, smala revor växer till
munnar, ögon träder fram ur dunklet. Skymningen bidar sin tid.

Ω

Till salu: Hemingwayroman. Oläst.

Ω

Hon. Han. De. Plötsligt är de bara ord. Jag skriver ner dem. Fingret svävar över
suddatangenten. Är jag

Ω

Ibland kör Gud omkring bland människorna i en smutsvit folkabubbla med tonade rutor. På
stötfångaren sitter en dekal med texten SAVE THE PLANET - KILL YOURSELF. Han blinkar
alltid i rondellerna.

Ω

Fingrarna darrar runt pincetten. Kulorna: varma och kladdiga. Utgångshålen sluter sig. Igen.
Han laddar revolvern. Igen. Snurrar på trumman, en gång, två gånger, tre gånger. Sätter pipan i
munnen. Trycker av. Och den här gången är döden ingen främling.

Ω

Kärlek är en kista byggd för två.

Ω

I vår stad är en minut femtionio sekunder. Desperata skjortkragar svävar över gatorna på jakt
efter röda läppar. Suddiga ansikten återspeglas i uteserveringarnas polerade bordsskivor. En bil
med blanka nummerplåtar stannar. Dörren öppnas och en skugga stiger ur, långsamt, som om
den tvekade. När bilen kör iväg faller kroppen i baksätet åt sidan med en suck.

Ω

Den andra, hon som kunde varit: Alltid ett steg bakom. De liknar varandra där de går. Ögonens skålar samlar regn, spiller silver på marken.

Copyright © Alexander Nyström 2012, 2019, 2023